

Дуже важливе місце займає храм у процесі формації семінариста до священства. Храм є осередком не лише духовного життя та розвитку, але й усього життя семінарії. Жодна пам'ятна подія не відбувається поза стінами чи принаймні не без участі семінарійного храму. Це і святкування, і проведення урочистих Богослужінь (напр., початок та закінчення навчального року), і реколекції, і різні зустрічі, і багато інших заходів. Функції храму попередньо переймали визначені аудиторії для спільних молитов, семінарійна маленька капличка і, в основному, Дрогобицький катедральний храм Пресвятої Тройці, який, через відсутність власного семінарійного храму, став центром молитовного життя семінарії. Переважаючи частину молитовного часу проводили саме в ньому. Це богослужіння добового літургійного кола – Вечірня, Повечір'я, Північна, Утреня, Часи, Свята Літургія, внутрішньосемінарійні молитви. А також щонедільні Літургії, святкові богослужіння, богослужіння Постового та Пасхального циклу, молебні, акафісти, нічні чування, часто архиерейські, які неодноразово звершувались у супроводі семінарійного хору. Усі ці молитви та богослужіння позначені важливим характером єднання, спільнототворення.

У своїй глибинній суті храм та, увінчані Літургією, богослужіння, що в ньому служаться, відкривають весь сенс формації майбутнього пастиря – літургійний сенс. Кожен, хто вчиться, працює, викладає в семінарії причетні до одної спільної справи (з гр. *liturgia*), якою є плекання майбутнього священства.

Літургійний сенс життя семінариста в семінарії умовно можна окреслити трьома частинами Божественної Літургії. Це літургія семінарійна, що звершується постійно, частини якої гармонійно та впорядковано переплітаються, не втрачаючи свого значення і змісту. Першою частиною Літургії є Проскомидія. Своєрідною проскомидією семінаристів є їхні особливі служіння та особисті таланти і здібності, які вони приносять на користь семінарійної спільноти. Це і спів у хорі та храмі, катехизація, проповідництво, місійна діяльність, участь у святкуваннях, концертах, виступах, праця в сиротинцях, ведення радіопередач, видавництво часопису, різного роду чергування, не є тут винятком і фізична праця та багато інших форм і видів окремих служінь. Під час молитов у храмі семінаристи поділені на черги, виконують певні обов'язки та служіння: одні читають, інші ведуть за собою спів, ще інші за ними співають, є черга тих, котрі прислужують у Святилиці. Таке служіння виконує кожен семінарист у заздалегідь встановленій черзі.

Літургією Слова для семінаристів є їхній інтелектуальний розвиток та щоденне навчання глибин богослов'я, Святого Письма, літургійної Традиції, проповідництва та інших дисциплін.

Літургією Жертви є духовний та молитовний ріст, який відбувається через щоденну участь у спільних богослужіннях, молитвах та Св. Літургії. Таїнство Євхаристії звершується в семінарійному храмі кожен день. Літургійним змістом просякнуте не лише життя семінариста в семінарії, але й усе життя тих, котрі прямують до священства. Проскомидія – це принесення та пізнання дару свого покликання. Літургією Слова є час формації в стінах семінарії, а Літургією Жертви є реалізоване священство, пастирювання та служіння біля Господнього престолу.

Життя віруючої людини, християнина – завжди служіння, подвиг, носіння свого хреста. Життя майбутнього священика – вдвічі подвиг, який полягає, насамперед, в особистій відповідальності за кожного члена ввіреного йому Христового стада та духовне життя тих, для котрих є пастирем. Яким буде сучасний пастир, служитель Божого виноградника? До чого закликатиме він людей, яких суспільство увесь час заохочує „брати від життя все”? Куди їх поведе, чого навчить?

„Жнива великі, та робітників мало” – говорить Господь наш Ісус Христос своїм учням (Мт. 9:37). Жнива – це всі, що приходять до храму, шукають духовного життя, молитви, ті, що очікують від священика відповіді на нелегкі питання, що прагнуть слова поради та заспокоєння. Для того, щоб вміти звершувати своє пастирське служіння, замало лише одного стремління, бажання, замало лише богословських знань. Необхідно духовного дозрівання, практики духовного життя, частого перебування в храмі, школи молитви і послуху. Щоб привести людей до спасіння, потрібно самому йти тим шляхом. Семінарія покликана бути такою школою духовного росту. У цьому одне із головних її завдань. Вона – це щабель до великого та гідного служіння при Божому престолі. І тому тим, що саме так сприймають відрізок свого життя, проведеного в стінах семінарії, в стінах семінарійного храму, вчитись тут приємно та легко.